

- c) Seuraako [luontodirektiivistä], että Natura-ympäristövaikutusselostuksessa on nimenomaisesti tarkasteltava suunnitellun hankkeen vaikutusta sekä erityisten suojelutoimien alueella esiintyviin suojeltuihin lajeihin ja elinympäristöihin että sen ulkopuolella esiintyviin lajeihin ja elinympäristöihin?
- d) Seuraako tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2011/92/EU⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, että ympäristövaikutusselostuksessa on nimenomaisesti tarkasteltava sitä, vaikuttaako suunniteltu hanke merkittävästi selostuksessa yksilöityihin lajeihin?
- e) Onko vaihtoehto, jota hankkeen toteuttaja harkitsi ja tarkasteli ympäristövaikutusten arvioinnissa ja/tai jota osa sidosryhmistä kannatti ja/tai jota toimivaltainen viranomainen tarkasteli, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU, sellaisena kuin se on muutettuna, 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu ”tärkein vaihtoehto”, vaikka hankkeen toteuttaja hylkäsi sen jo hankkeen varhaisessa vaiheessa?
- f) Seuraako tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2011/92/EU, sellaisena kuin se on muutettuna, että ympäristövaikutusten arviointiin olisi sisällyttävä riittävästi tietoa kunkin vaihtoehdon ympäristövaikutuksista, jotta eri vaihtoehtojen suotuisuutta ympäristön kannalta voidaan verrata, ja/tai että ympäristövaikutusselostuksessa on esitettävä selkeästi, miten eri vaihtoehtojen ympäristövaikutukset otettiin huomioon?
- g) Sovelletaanko tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU, sellaisena kuin se on muutettuna, 5 artiklan 3 kohdan d alakohtaan sisältyvää edellytystä, jonka mukaan hankkeen toteuttajan valinta on perusteltava ”ottaen huomioon ympäristövaikutukset”, ainoastaan valittuun vaihtoehtoon vai myös tutkittuihin tärkeimpiin vaihtoehtoihin siten, että se edellyttää näiden vaihtoehtojen tutkimista niiden ympäristövaikutusten tarkastelemiseksi?
- h) Onko [luontodirektiivin] tavoitteiden saavuttamisen kanssa yhteensopivaa se, että rakennusvaiheen yksityiskohdista (kuten rakennusjätteen sijoituspaikasta ja kuljetusreiteistä) voidaan päättää vasta luvan saamisen jälkeen tehtävässä päätöksessä, ja jos on, voiko toimivaltainen viranomainen sallia myönnetyn rakennusluvan yhteydessä, että hankkeen toteuttaja päättää tällaisista seikoista yksipuolisella päätöksellä ja että niistä pelkästään ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle eivätkä ne edellytä viranomaisen hyväksyntää?
- i) Seuraako [luontodirektiivistä], että hälventääkseen sille esitetyn tieteellisen lausunnon merkitykseen ja vaikutukseen liittyvät epäilyt toimivaltainen viranomainen on velvollinen esittämään riittävän yksityiskohtaisesti ja selkeästi, missä määrin tällainen tieteellinen lausunto tukee lisätietojen hankkimista ennen rakennusluvan myöntämistä?
- j) Seuraako [luontodirektiivistä], että toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä perustelut tai yksityiskohtaiset syyt sen tarkastajansa tekemän päätelmän hylkäämiseen, jonka mukaan ennen rakennusluvan myöntämistä tarvitaan lisätietoja tai tieteellinen tutkimus?
- k) Seuraako [luontodirektiivistä], että asianmukaista arviointia tehdessään toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä yksityiskohtaiset ja nimenomaiset perusteet päätöksensä kullekin osatekijälle?

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 206, s. 7.

⁽²⁾ EUVL 2012, L 26, s. 1.

Kanne 17.8.2017 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-498/17)

(2017/C 338/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että

- Italian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY (EYVL L 182, s. 1) 14 artiklan b alakohdan toisen virkkeen ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan seuraavien kaatopaikkojen osalta: 1) Avigliano (Loc. Serre Le Brece); 2) Ferrandina (Loc. Venita); 3) Genzano di Lucania (Loc. Matinella); 4) Latronico (Loc. Torre); 5) Lauria (Loc. Carpineto); 6) Maratea (Loc. Montescuro); 7) Moliterno (Loc. Tempa La Guarella); 8) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta: syyskuussa 2016 käytöstä poistettavaksi aiottu kaatopaikka); 9) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), kaatopaikka, jota ei ilmoituksen mukaan ole koskaan käytetty; 10) Rapolla (Loc. Albero in Piano); 11) Roccanova (Loc. Serre); 12) Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi); 13) Campotosto (Loc. Reperduso); 14) Capistrello (Loc. Trasolero); 15) Francavilla (Valle Anzuca); 16) L'Aquila (Loc. Ponte delle Grotte); 17) Andria (D'Oria G.& C. s.n.c); 18) Canosa (CO.BE.MA); 19) Bisceglie (CO.GE.SER); 20) Andria (F.lli Acquaviva); 21) Trani (BAT-Igea s.r.l.); 22) Torviscosa (Società Caffaro), koska se ei ole saattanut voimaan kaikkia tarvittavia toimenpiteitä, jotta tämän direktiivin 7 artiklan g alakohdan mukaisesti poistetaan mahdollisimman nopeasti käytöstä kaatopaikat, joille ei ole myönnetty tämän saman direktiivin 8 artiklan mukaista lupaa jatkaa toimintaa, tai koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen sellaisille kaatopaikoille edellä mainitussa direktiivissä asetettujen vaatimusten noudattamisen, joille on myönnetty lupa jatkaa toimintaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin liitteessä I olevassa 1 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä,
- Italian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan b alakohdan toisen virkkeen mukaisia velvoitteitaan seuraavien kaatopaikkojen osalta: 23) Atella (Loc. Cafaro); 24) Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone); 25) Marsico Nuovo (Loc. Galaino); 26) Matera (Loc. La Martella); 27) Pescopagano (Loc. Domacchia); 28) Rionero in Vulture (Loc. Ventaruolo); 29) Salandra (Loc. Piano del Governo); 30) San Mauro Forte (Loc. Priati); 31) Senise (Loc. Palomabara); 32) Tito (Loc. Aia dei Monaci); 33) Tito (Loc. Valle del Forno); 34) Capestrano (Loc. Tirassegno); 35) Castellalto (Loc. Colle Coccu); 36) Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine); 37) Corfinio (Loc. Cannuce); 38) Corfinio (Loc. Case querceto); 39) Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta); 40) S. Omero (Loc. Ficcadenti); 41) Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti); 42) San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore); 43) Trivigano (ex Cava Zof); 44) Torviscosa (Loc. La Valletta), koska se ei ole saattanut voimaan kaikkia tarvittavia toimenpiteitä poistaakseen mahdollisimman pian käytöstä kaatopaikat, joille ei ole myönnetty saman direktiivin 8 artiklan mukaista lupaa jatkaa toimintaa,
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklassa säännellään käytössä olevien eli sellaisten kaatopaikkojen tilannetta, joille oli jo myönnetty lupa tai jotka olivat jo käytössä 16.7.2001, johon mennessä direktiivi 1999/31/EY piti sen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Direktiivin 1999/31/EY 14 artiklassa säädetään näistä kaatopaikoista, että ennen 16.7.2009 jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten oli joko suoritettava tarvittavat työt niiden kunnostamiseksi, jotta ne olisivat direktiivin vaatimusten mukaisia (direktiivin 14 artiklan c alakohta) tai suljettava ne (direktiivin 14 artiklan b alakohdan toinen virke).

Komissio katsoo, että Italian tasavallan oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä esittämistä seikoista käy ilmi, että 44 olemassaolevan kaatopaikan osalta kumpaakaan näistä velvollisuuksista ei ole noudatettu, mistä seuraa niiden osalta, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan b alakohdan toisen virkkeen ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan.